

Sygn. akt VIII AKa 160/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2024 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA – Dorota Radlińska (spr.)

Sędziowie: SA – Agnieszka Brygidyr- Dorosz

SA – Dariusz Drajewicz

Protokolant: Patryk Burak

przy udziale Prokuratora Stanisława Wieśniakowskiego

po rozpoznaniu w dniu 28.02.2024r.

sprawy:

1. J. M. (1) c. J. i H. ur. (...) w W.

2. J. M. (2) s. M. i J. ur. (...) w W.

Oskarżonych o czyny z art. 286 §1 k.k. i in.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa- Praga w Warszawie z dnia 19.12.2022r. sygn. akt V K 243/18

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adv. M. D. kwotę 1200 /tysiąc dwieście/ złotych plus VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu J. M. (3) z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. koszty postępowania odwoławczego przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VIII AKa 160/23	

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 19.12.2022 r. sygn. akt V K 243/18 .		
1.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie		

	kwalfikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania	

	albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
1.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
2.1. Ustalenie faktów					
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie dotyczy – Sąd II instancji nie przeprowadzał postępowania dowodowego		
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.2. Ocena dowodów					
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu			
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)					
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu			
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH					

ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
1.	Apelacja prokuratora - zarzut: - błędu w ustaleniach faktycznych.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Prokurator podnosił, że Sąd I instancji dopuścił się uchybienia w postaci błędu w ustaleniach faktycznych. Zdaniem skarżącego, Sąd Okręgowy niezasadnie przyjął, iż działaniom oskarżonych nie towarzyszył pierwotny zamiar oszukańczy. Nadto zdaniem prokuratora także błędne było ustalenie Sądu			

**Okręgowego
w zakresie
braku winy
po stronie
oskarżonej
odnośnie
czynu
zarzucanego
jej w punkcie
II aktu
oskarżenia.**

**Zarzuty
prokuratora
nie były
zasadne.**

**Wbrew
twierdzeniom
prokuratora
Sąd I instancji
przeprowadził
prawidłową
ocenę
zgromadzonego
w sprawie
materiału
dowodowego
i w oparciu
o tę ocenę
dokonał
prawidłowych
ustaleń
faktycznych.**

**Przed
wszystkim
podnieść
należy, iż
w obrocie
gospodarczym
pomiędzy
podmiotami
dochodzi do
zawierania
szeregu
umów, z
których część
z różnych
powodów nie
jest
realizowana.**

W
zdecydowanej
większości
spory
pomiędzy
stronami
mają
charakter
czysto
cywilistyczny,
tak jak ma
to miejsce
właśnie w
przedmiotowej
sprawie.
Jedynie
niewielki
odsetek
takich relacji
wymaga
interwencji
organów
ścigania i
chodzi o takie
sprawy, w
których jedna
ze stron już
podczas
zawierania
umowy
dopuściła się
przestępstwa/
przeważnie
będzie to
przestępstwo
oszustwa/.
Wypełnienie
znamion
przestępstwa
z art. 286§1
k.k. polega na
działaniu w
celu
osiągnięcia
korzyści
majątkowej i
doprowadzenie
pokrzywdzonego
do
niekorzystnego

**rozporządzenia
mieniem
poprzez
wprowadzenie
go w błąd
wyzyskania
błędu lub
niezdolności
do należytego
pojmowania
przedsiębranego
działania.**

**Sąd I instancji
uznał, że
działaniom
oskarżonych /
czyn
zarzucony im
w punkcie I
aktu
oskarżenia/
nie
towarzyszył
zamiar
oszukańczy
podczas
zawierania
umowy, a
tym samym
nie wypełnili
oni znamion
z art., 286§1
k.k. Sąd I
instancji
wskazał
szczegółowo /
str. 8
uzasadnienia/
na jakich
podstawach
oparł swoje
twierdzenie.
Stanowisko to
w całości
podzielił Sąd
Apelacyjny.
Nie można
zgodzić się ze
skarżącym, że**

*zachowanie
oskarżonego
już po
zawarciu
umowy w
sytuacji, w
której
oskarżeni nie
w całości ją
realizowali
nie mogło
stanowić
podstawy do
uznania, że
podczas
zawierania
tej umowy
oskarżonym
nie
towarzyszył
oszukańczy
zamiar.
Wręcz
przeciwnie, to
właśnie
analiza
zachowań
zarówno
przed danym
zdarzeniem
faktycznym,
jak też po tym
zdarzeniu jest
często jedną z
najistotniejszych
podstaw do
dokonania
ustaleń
faktycznych
w zakresie
dokonania
przestępstwa
z art. 286§1
k.k. W
przedmiotowej
sprawie
skarżący
podnosił, że
oskarżeni
otrzymaną*

**gratyfikację
pieniężną w
wyniku
zawarcia
umowy
przeznaczyli
na
modernizację
swojej firmy
i zdaniem
skarżącego
był to jedyny
cel po stronie
oskarżonych
zawarcia tej
umowy.
Jednakże
skarżący nie
wskazał
konkretnie na
jakiej
podstawie
opierał tak
kategoryczne
twierdzenie.
Co więcej
prokurator
podał w
uzasadnieniu
apelacji /
str. 5/ „/
.../ nie mając
zamiaru
realizacji jej
warunków /
umowy-
dodano/
licząc, że po
zawarcu
kontraktu z
(...) S.A. uda
im się również
zrealizować
umowę
zawartą z
Grupa (...) Sp.
Z o.o.” Już z
przytoczonego
fragmentu z
uzasadnienia**

apelacji
wynika, że
nawet w
przekonaniu
skarżącego
oskarżeni
dążyli do
wykonania
zawartej
umowy. Takie
stanowisko
stoi w jawnej
sprzeczności z
twierdzeniem,
że podczas
zawierania
rzeczony
umowy nie
mieli zamiaru
jej realizacji.
Zupełnie nie
można
zgodzić się z
twierdzeniem
skarżącego /
str. 5
uzasadnienia/
że dla bytu
przestępstwa
oszustwa nie
ma znaczenia
dobra wola
oskarżonego
wywiązywania
się z
zawartych
zobowiązań.
Ponownie
wskazać
należy, na
profesjonalne
ustalenia
Sądu I a
dotyczące
zachowania
oskarżonego
już po
zawarciu
umowy.
Wbrew

*twierdzeniom
prokuratora,
Sąd I instancji
słusznie wziął
pod uwagę
dobrą wolę
oskarżonego
co do
wywiązania
się z
zawartych
umownych
zobowiązań.
Zachowania
te zostały
prawidłowo
ocenione
przez Sąd
Okręgowy,
które finalnie
prawidłowo
doprowadziły
do
uniewinnienia
oskarżonych.*

*Nie
zasługiwał na
uwzględnienie
także zarzut
apelacyjny, a
odnoszący się
do zarzutu z
punktu II aktu
oskarżenia.
Tym razem
prokurator
wywodził, że
oskarżona
zbywając na
w okresie od
6 X 2017r. do
12 IV 2018r.
samochody
firmy (...)
swoim
dzieciom
dopuściła się
przestępstwa
z art. 300§2*

k.k. w zw. z art. 12 k.k. wobec faktu, że w dniu 24 X 2017r. zostało wobec niej wszczęte postępowanie egzekucyjne. Zdaniem prokuratora Sąd I instancji niezasadnie uznał, że wpłata dokonana przez oskarżoną do komornika w dniu 27 XI 2017r. dokładniej w takiej wysokości na jaką opiewała wartość sprzedanych przez nią samochodów nie mogła stanowić podstawy jej uniewinnienia. Skarżący wywodził bowiem, że część tych transakcji miała miejsce już po dacie 27 XI 2017r., tj. po tym, jak oskarżona wpłaciła do komornika kwotę 40.000,00 zł.

Powyższe twierdzenie

**prokuratora
nie
zasługiwało
akceptację.
Należy
zwrócić
uwagę, iż Sąd
I instancji
miał na
uwadze
powyższą
okoliczność
podnoszoną
przez
prokuratora /
str. 9
uzasadnienia/.
Jednakże Sąd
I instancji
zobowiązany
był do
całościowej
oceny
zachowania
oskarżonej
pod kątem
wypełnienia
przez nią
zarzuczonego
jej
przestępstwa.
Wskazać
należy, iż w
art. 300§2
k.k.
stypizowane
jest
przestępstwo
kierunkowe,
co jasno
wynika z
brzmienia
normy
prawnej -
Kto, w celu
udaremnienia
wykonania
orzeczenia
sądu. Należy
zatem**

wykazać, że
działaniu
sprawcy
towarzyszy
cel
udaremnienia
wykonania
orzeczenia
sądu. Słusznie
w
przedmiotowej
sprawie
ustalił Sąd
I instancji,
że oskarżona
dążyła do jak
najszybszego
zaspokojenia
roszczenia, a
zachowanie
takie w
sposób
oczywisty
prowadzić
musi do
wniosku, że
działaniom
jej /sprzedaży
pojazdów/ nie
towarzyszył
cel
udaremnienia
wykonania
orzeczenia
sądu.

Reasumując
stwierdzić
należy, iż
orzeczenie
Sądu I
instancji było
prawidłowe,
a skarżący
nie podniósł
takich
okoliczności,
które
mogłyby
doprowadzić

choćby do powzięcia wątpliwości przez Sąd II instancji.		
Wnioski		
o uchylenie	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wobec uznania w całości zarzutów apelacyjnych za niezasadne - także wniosek uznać należało w całości za niezasadny .		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
1.	Nie wystąpiły.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		

ZSTRZYGNIECIE

Nie dotyczy.	
5. SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok w zaskarżonej części.	
Zwięzłe o powodach utrzymania w mocy	
Wobec nie uwzględnienia apelacji.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięzłe o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.	Nie dotyczy	# art. 439 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
Nie dotyczy			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
Nie dotyczy			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy			

prawnej umorzenia		
Nie dotyczy		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Nie dotyczy		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Brak	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2. 2.	zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. M.	

	<p>D. kwotę 1200 / tysiąc dwieście/ złotych plus VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;</p> <p>kosztami postępowania odwoławczego obciążono Skarb Państwa</p>	
7. PODPIS		
<p>Dorota Radlińska</p> <p>Agnieszka Brygidyr- Dorosz Dariusz Drajewicz</p>		

1.3 Granice zaskarżenia		
Wpisać kolejny numer załącznika 1		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 19.12.2022 r., sygn. akt VK 243/18	
1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia		

#na korzyść # na niekorzyść	#w całości		
#w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2 Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych		

	przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana